

37te Møde.

Fredag den 28. November Kl. 1.

Formanden: I Skrivelse af Gaars Dato meddeler Landbrugsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Jords Udstykning og Sammenlægning m. m.,

Forslag til Lov om Indskrænkninger i Retten til Jords Udstykning samt om Jords Sammenlægning i de sønderjydske Landsdele,

Forslag til Lov om Landbrugsejendomme og

Forslag til Lov om Grundforbedringslaan.

Udenfor Dagsordenen har Landbrugsministeren Ordet for at fremsætte de nu anmeldte Lovforslag.

Landbrugsministeren (Bording): De første tre Lovforslag, jeg i Dag har den Ære at fremsætte, har til Formaal at samle de hidtil gældende Bestemmelser om Udstykning og Sammenlægning samt Opretholdelse af de bestaaende Landbrugsejendomme som selvstændige Brug. Indtil 1918 var det saaledes, at ikke alle Landbrugsejendomme havde Vedligeholdelsespligt og Pligt til at opretholdes som selvstændige Landbrug; det var kun de egentlige Hovedgaarde og Hovedparceller af Bøndergaarde samt Statshusmandsbrug, som havde disse Pligter. Først da vi kom ind i de ekstraordinære Forhold under Krigen, fandt man det fornødent at gennemføre Bestemmelser, som gik ud paa, at disse Forpligtelser ogsaa gjaldt de andre Landejendomme. Derfor blev der i 1918 gennemført et Forslag om, at disse Pligter om Opretholdelse som selvstændige Brug og Forbud imod Nedlæggelse af Ejendomme skulde gælde ogsaa andre Ejendomme. Det var midlertidige Bestemmelser, som blev gentaget Gang efter Gang; men da man fra alle Sider har været enig om, at disse forskellige midlertidige Bestemmelser

skulde gøres varige, blev der i 1921 nedsat en Kommission af Landbrugsministeriet, som skulde have det Formaal at fremkomme med Forslag i saa Henseende. I Januar 1924 afgav denne Kommission sin Betænkning, og den daværende Landbrugsminister fremsatte derefter forskellige Forslag om disse Forhold i Løbet af Vinteren; men det var paa et saa sent Tidspunkt, at det ikke lykkedes at faa dem gennemført her i Tinget.

I det store og hele var der i vedkommende Kommission Enighed om disse Forslag; det var kun paa ganske enkelte Punkter der var afvigende Anskuelser indenfor Kommissionen, og det er derfor ogsaa kun paa enkelte Punkter, at de Lovforslag, som her fremsættes i Dag, afviger fra de Forslag, som min Forgænger fremsatte i Fjor. Jeg skal derfor ikke trætte det høje Ting med en længere Redegørelse for disse Forslag, men henvise ærede Medlemmer, som ønsker at gøre sig nøjere bekendt med dem, til den Betænkning, som blev afgivet, og som er omdelt.

Om Forslag til Lov om Landbrugsejendomme skal jeg udtale følgende: I § 1 bestemmes det, hvilke Ejendomme der henregnes til at være Landbrugsejendomme. Der har været afvigende Opfattelser om dette, navnlig om, hvor langt man skulde gaa ned for at kunne regne en Ejendom for Landbrugsejendom. Nogle mente, at man ikke kunde gaa længere ned end til 1½ ha, andre mente 1 ha, og atter andre mente, at man kunde gaa helt ned til ½ ha. Jeg har fulgt de Medlemmer, som har foreslaaet ½ ha, fordi jeg har ment det formaalstjelligt og ønskeligt, at vi bevarer saa mange af Landbrugene som vel muligt, og at det gælder om at faa oprettet saa mange nye Landbrug som vel muligt; desuden vil det maaske være muligt i kommende Tider at tildele disse alt for smaa Husmandsbrug Tillægsjord. Jeg vil sige med det samme, at det forekommer mig ikke, at Forskellen i Opfattelserne af dette Spørgsmaal er større, end at der nok maa kunne opnaas Enighed om dette Forhold i Rigsdagen.

I § 2 fastsættes der Bestemmelser, der gaar ud paa, at alle de bestaaende Landbrugsejendomme saavel som enhver Landbrugsejendom, der oprettes efter denne Lovs Ikrafttræden, skal opretholdes som selv-